

APELACIONI SUD

Broj predmeta: PAKR 161/16

Datum: 15. septembar 2016.

Osnovni sud u Mitrovici: P. br. 122/2014

Apelacioni sud, u veću sastavljenom od sudije EULEX-a Hajnalke Veronike Karpati, u svojstvu predsednika veća i sudije izvestioca, sudije Apelacionog suda Kosova Abdullaha Ahmetija i sudije EULEX-a Radostina Petrova, u svojstvu članova veća, uz asistenciju Vjollce Kroci-Gerxhaliu, pravnog savetnika EULEX-a, u svojstvu zapisničara,

u krivičnom predmetu protiv optuženog:

B. J., (nadimak 'xxx'), rođenog xxx. u xxx, kosovski xxx, ime oca xxx, ime majke xxx;

koji se tereti optužnicom PP 363/2012 Osnovnog tužilaštva u Mitrovici od 10. oktobra 2014. koja je podneta sudu istoga dana, kao i izmenjenom optužnicom od 12. novembra 2014. godine koja je podneta sudu 13. novembra 2014. godine. Optužnica tereti optuženog (i 7 drugih okrivljenih) za sledeća krivična dela:

- **ugrožavanje osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja** suprotno članu 142 stav (3) (6.2.i) Krivičnog zakona Kosova (KZK) u vezi sa članom 23 KZK, trenutno sankcionisano članom 174 stavovi (3) i (6.2. 1) Krivičnog zakonika Republike Kosovo (KZRK) u vezi sa članom 31 KZRK (tačka B.1),
- **ometanje službenog lica u vršenju službene dužnosti** suprotno članu 316 stav (1) KZK u vezi sa članom 23 KZK, trenutno sankcionisano članom 409 stav (1) KZRK u vezi sa članom 31 KZRK (tačka B.2),
- **napad na službena lica koja vrše službene dužnosti** u suprotnosti sa članom 317 stav (1) KZK u vezi sa članom 23. KZK, trenutno sankcionisano članom 410 stav (1) KZRK u vezi sa članom 31 KZRK (tačka B.3),
- **učestvovanje u masi koja vrši krivično delo** u suprotnosti sa članom 320 stav (1) KZK u vezi sa članom 23 KZK, trenutno sankcionisano članom 412 stav (1) CCRK u vezi sa članom 31 KZRK (tačka B.4),
- **oštećenje pokretne imovine** u suprotnosti sa članom 260 stavovi (1) i (2) u vezi sa članom 23 KZK, trenutno sankcionisano članom 333 stavovi (1) i (4) u vezi sa članom 31 KZRK (tačka B. 5).

Presudom Osnovnog suda u Mitrovici P. br. 122/2014 od 23. oktobra 2015. godine, on je oglašen krivim i osuđen za krivična dela iz tačke B optužnice na sledeći način:

- 1) za ugrožavanje osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja suprotno članu 142 stav (2) (6.2.i) KZK) osuđen je na 1 godinu i 4 meseca zatvora,
- 2) za ometanje službenih lica u vršenju službenih dužnosti suprotno članu 316 stavovi (1) i (3) KZK osuđen je na 4 meseca zatvora,
- 3) za napad na službena lica koja vrše službene dužnosti u suprotnosti sa članom 317 stav (1) KZK osuđen je na 6 meseci zatvora,
- 4) za oštećenje pokretne imovine u suprotnosti sa članom 260 stav (1) KZK osuđen je na novčanu kaznu u iznosu od 700 evra.

Takođe je zasebno oglašen krivim za ista dela počinjena u saizvršilaštvu sa drugim okrivljenim i sa 18-28 drugih nepoznatih počinitelaca i jednim identifikovanim licem, i osuđen ponaosob na 1 godinu i 6 meseci zatvora, 8 meseci zatvora, 10 meseci zatvora i novčanu kaznu od 1000 evra.

Jedinstvena kazna zatvora je određena na 1 godinu i 10 meseci, uslovno na period od 4 godine, kao i na novčanu kaznu od 1.500 evra.

Naloženo mu je da plati 150 evra kao deo troškova krivičnog postupka dok će ostatak troškova biti pokriven iz budžetskih sredstava.

Oslobođen je optužbe za učestvovanje u masi koja vrši krivično delo protivno članu 320 stav (1) u vezi sa članom 23 KZK.

Po prijemu žalbe na ranije pomenutu presudu od strane branioca Faruka Korenice dana 8. februara 2016. godine,

razmotrivši odgovor tužioca EULEX-a koji je uložena 15. februara 2016;

razmotrivši predlog apelacionog državnog tužioca koji je Apelacionom sudu podnet 18. aprila 2016. godine,

nakon održanog ročišta otvorenog za javnost u Apelacionom sudu dana 15. septembra 2016. godine,

nakon većanja i glasanja dana 15. septembra 2016,

postupajući shodno članovima 389, 390 stav (4), 394, 398 stav (1) tačka 1.1 i 1.4, članovima 401 i 403 Zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKP),

donosi sledeću:

PRESUDU

I. Žalba branioca Faruka Korenice uložena u ime optuženog B. J. 8. februara 2016. na presudu Osnovnog suda u Mitrovici P.br. 122/2014 od 23. oktobra 2015. se delimično usvaja. Presuda Osnovnog suda u Mitrovici P.br. 122/2014 od 23. oktobra 2015. se preinačuje:

- **optužba za oštećenje pokretne imovine u suprotnosti sa članom 260 stav (1) KZK, trenutno sankcionisano članom 333 stavovi (1) i (4) KZRK i ista optužba u vezi sa članom 23 KZK, trenutno u skladu sa članom 31 KZRK, je odbijena shodno članu 363 stav (1) tačka (1.3) ZKP jer je 3. aprila 2016. godine nastupila apsolutna zastarelost shodno članu 90 stav (1) tačka 6) KZK u vezi sa članom 91 stav (6) KZK;**
- **preostali deo žalbe branioca Faruka Korenice se odbija kao neosnovan.**

II. Presuda Osnovnog suda u Mitrovici P. br. 122/2014 od 23. oktobra 2015. godine se preinačuje po službenoj dužnosti kao što sledi:

optuženi B.J. koji je zasebno proglašen krivim u vezi sa krivičnim delima od 3. aprila 2012. godine oko 11:00 sati u blizini sela xxx i krivičnim delima od 3. aprila 2012. između približno 11:10-12:05 sati u blizini xxx, koja su izvršena u sticaju i kao produžena krivična dela:

- **za ugrožavanje osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja suprotno članu 142 stav (3) KZK, izvršeno delimično u saizvršilaštvu shodno članu 23 KZK, osuđen je na 1 godinu i 6 meseci zatvora;**
- **za ometanje službenih lica u vršenju službenih dužnosti suprotno članu 316 stavovi (1) i (3) KZK, izvršeno delimično u saizvršilaštvu shodno članu 23 KZK, osuđen je na 8 meseca zatvora,**
- **za napad na službena lica koja vrše službenu dužnost u suprotnosti sa članom 317 stav (1), izvršeno delimično u saizvršilaštvu shodno članu 23 KZK, osuđen je na 10 meseci zatvora.**

Optuženi B. J. je osuđen na jedinstvenu kaznu od 1 (jedne) godine i 10 (deset) meseci zatvora u skladu sa članom 71 stav (2) tačka 2.1 i 2.2 KZK, uslovno, u skladu sa članom 43 stav (2) i članom 44 stavovi (1) i (2) KZK, na period provere od 4 (četiri) godine.

III. U preostalom delu, presuda Osnovnog suda u Mitrovici P. br. 122/2014 od 23. oktobra 2015. godine se potvrđuje.

OBRAZLOŽENJE

ISTORIJAT POSTUPKA

Događaji koji su doveli do ovog krivičnog predmeta su se desili 3. aprila 2012. oko 11:00 sati u selu xxx i xxx, i događaj je uključivao vozilo EULEX-a Toyotu Landcruiser kojim je upravljao policajac EULEX-a Tino Anderson koji je vršio svoje službene dužnosti.

Dana 13. marta 2014. godine, predsednik Skupštine EULEX sudija je doneo odluku br. 2014.OPEJ.0147-0001 od 13. marta 2014. po kojoj je predmet dodeljen u nadležnost i odgovornost sudija EULEX-a.

Dana 23. marta 2015. godine, Sudski savet Kosova je doneo odluku br. 23/2015 kojom je odobren zahtev EULEX-a da nastavi suđenje u predmetu P. br 122/14. Obrazloženje glasi "*zahtev EULEX-a da se ovaj predmet dodeli sudskom veću sastavljenom od sudija EULEX-a je opravdan na osnovu njegove hitnosti i izuzetne osetljivosti ...*" Obrazloženje dalje glasi: "*.. potvrđuje se da će u gore navedenom predmetu suditi sudije EULEX ... i da se ovo pitanje smatra za flekući predmet*".

Detaljan opis postupka do objavljivanja presude Osnovnog suda u Mitrovici može se naći u presudi od 23. oktobra 2015.

Pisana presuda je dostavljena **B.J.**1. februara 2016, njegovom braniocu Faruku Korenici 29. januara 2016. godine, i tužiocu EULEX-a 28. januara 2016. godine. Dana 8. februara 2016, branilac Faruk Korenica je na presudu uložio žalbu od 4. februara 2016. Dana 15. februara 2016, tužilac EULEX-a je podneo odgovor na žalbu od 12. februara 2016.

Dana 14. marta 2016, predmet je prenet Apelacionom sudu (u daljem tekstu: AS) kako bi odlučivao po žalbi. Predmet je poslat u Apelaciono tužilaštvo istog dana, dok je 18. aprila 2016. predmet primljen natrag zajedno sa predlogom apelacionog državnog tužioca.

Sednica veća Apelacionog suda (u daljem tekstu: veće) je održana 15. septembra 2016. u prisustvu apelacionog tužioca. Branilac Faruk Korenica, u ime optuženog, je uredno pozvan kao što se može videti iz dostavnice u spisu predmeta, ali nije bio prisutan. Poziv na sednicu veća je blagovremeno upućen optuženom **B. J.**, ali je vraćen Apelacionom sudu sa naznakom na koverti "nepoznata osoba". Veće je nastavilo sednicu u skladu sa članom 390 stav 4 ZKP.

Veće je većalo i glasalo 15. septembra 2016. godine.

PODNESCI STRANAKA

Žalba

Branilac optuženog, Faruk Korenica, je blagovremeno uložio žalbu od 04. februara 2016. godine koju je podneo Osnovnom sudu u Mitrovici dana 08. februara 2016. godine na osnovu:

- bitne povrede krivičnog postupka (član 384 stav (1), podstav 1.12 i stav (2) podstav 2.1ZKP)
- povrede krivičnog zakona (član 385 stav (1) podstav 1.3 ZKP)
- pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (član 386 stav (1) (2) (3)) ZKP)
- odluke o kazni (član 387 stav (1) ZKP).

Obrana tvrdi da je dispozitiv presude nerazumljiv, u velikoj meri kontradiktoran sam po sebi i kontradiktoran obrazloženju presude. Dispozitiv ne sadrži razloge o odlučujućim činjenicama, i nije jasan u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja. Ne postoji opis radnji **B. J.** u odnosu na četiri krivična dela. U celoj presudi ne postoji rasprava o tome kako je sud utvrdio postojanje umišljaja optuženog, niti činjenice po kojima je on saizvršilac.

Branilac tvrdi da je sud prekršio član 442 stav (4) ZKP time što nije odbio izmenjenu optužnicu jer ona nije sadržala ništa novo u odnosu na prvobitnu optužnicu.

Branilac tvrdi da se pripadnici EULEX-a ne mogu tretirati za "pridruženo osoblje" kao što je to jasno objašnjeno u članu 142 stav (6) tačka 2) KZK.

On takođe tvrdi da je prekršen član 385 stav (1) tačka 1.3 Zakona o postupku jer krivična dela iz člana 316 i 317 (ometanje službenog lica u vršenju službene dužnosti i napad na službena lica koja obavljaju službene dužnosti) potpadaju pod Zakon o amnestiji br. 04/L-209 od 11/07/2013, stoga krivično gonjenje je sprečeno zakonom.

On takođe tvrdi da se presuda zasniva na fotografijama koje su sačinili policajci EULEX-a bez dozvole suda i na policijskim izveštajima koji ne treba da se smatraju za dokaze. Sud je odbacio predlog odbrane da se vojnici KFOR-a pozovu i ispitaju na okolnost da li je **J.** naneo štetu bilo kom vozilu EULEX-a. Dalje, identifikacija optuženog od strane svedoka sprovedena u sudu nije bila u skladu sa principima utvrđenim u ZKP.

Iz dispozitiva presude, jedino krivično delo koje je navodno počinio njegov klijent je delo ometanja službenog lica u vršenju službene dužnosti i nijedno drugo krivično delo.

On takođe tvrdi da presudi nedostaje još 3 dispozitiva u kojima je trebalo da bude doneta odluka.

On predlaže Apelacionom sudu da preinači presudu tako što će odbiti optužbe iz člana 316 stavovi (1) i (3) i člana 317 stav (1) KZK, jer je amnestijom zabranjeno krivično gonjenje. Što se tiče dela ugrožavanja osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja iz člana 142 stav (3) KZK, on predlaže oslobađajuću

presudu, kao i za delo oštećenja pokretne imovine iz člana 260 stav (1), jer je nastupila apsolutna zastarelost u skladu sa članom 90 stav (6) u vezi sa članom 91 stav (6) od KZK. Kao alternativa ovome, presudu treba ukinuti i predmet vratiti Osnovnom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu

Tužilac EULEX-a, Pascal Persoons je 15. februara 2016. podneo odgovor od 12. februara 2016. godine.

Tužilac ističe da se u presudi - za razliku od tvrdnji branioca - u potpunosti opisuju nezakonite radnje okrivljenog. On tvrdi da pitanje umišljaja nije važno za činjenice i elemente izvršenja krivičnih dela za koja je okrivljeni proglašen krivim.

On tvrdi da je pogrešno i iracionalno to što branilac kritikuje optužnicu i presudu, jer branilac u potpunosti zanemaruje obrazloženje presude u vezi sa detaljnom ulogom okrivljenog i obrazloženje u vezi sa definicijom "pridruženog osoblja".

Osim toga, krivična dela za koja je okrivljeni proglašen krivim ne potpadaju pod okvir vrste dela opisanih u članu 3 Zakona o amnestiji. On ističe da je drugačija procena presude od strane branioca nebitna, da nije u skladu sa činjenicama i ni na koji način ne umanjuje krivicu optuženog. On takođe odbacuje argumente branioca u vezi sa prihvatljivošću fotografija jer su one zakonito prikupljene i potkrepljene drugim dokazima kao što su izjave svedoka i policijski izveštaji.

Tužilac predlaže da se žalba odbaci kao neosnovana i da se potvrdi presuda prvostepenog suda.

Predlog apelacionog tužioca

Apelacioni tužilac, Anca Stan, u svom detaljnom predlogu od 15. aprila 2016. koji je podnet Apelacionom sudu 18. aprila 2016. godine, obrađuje sve tvrdnje branioca u strukturiranoj formi.

Što se tiče prihvatljivosti fotografija, ona ističe da ovlašćenje suda nije uopšte bilo potrebno. Šta više, ne samo da je policajcu dozvoljeno da sačini takve fotografije, već on ima obavezu da sačini zapis o činjenicama i okolnostima.

Što se tiče prihvatljivosti policijskih izveštaja, ona ističe da je sud postupao u skladu sa članom 123 (2) ZKP.

Što se tiče prihvatljivosti identifikacije okrivljenih sprovedene na sudu, apelacioni tužilac ističe da ne postoje posebna pravila kojima se zabranjuje identifikacija u sudnici i sve vreme je pravo optuženih na pravično suđenje u potpunosti poštovano i svedok je jasno rekao da je on prepoznao **B. J.** samo sa slika. Osim toga, odbrana je imala priliku da unakrsno ispita svedoka.

Apelacioni tužilac navodi u svom predlogu da je jasno, kada se pročita dispozitiv, da su tvrdnje odbrane da dispozitiv presude ne sadrži ni opis radnji **B. J.**, niti pozivanje na saizvršilaštvo, neosnovane jer se i opis dela i pozivanje na član 23 KZK nalaze u istom.

Ona ističe da je neosnovana tvrdnja odbrane "da se u izreci presude ne ukazuje na to da je osoblje UN-a napadnuto i da se pominje samo osoblje EULEX-a i da se osoblje EULEX-a ne može posmatrati kao "pridruženo osoblje", jer se u presudi jasno objašnjavaju razlozi zbog čega osoblje EULEX-a ispunjava uslove iz člana 142 (6.2.i) KZK. S tim u vezi, ona podseća na član 5 Rezolucije 1244 Saveta bezbednosti UN i Zajedničke akcije Saveta 2008/124 /CFSP kojim je uspostavljen EULEX.

Što se tiče tvrdnje odbrane da je sud trebalo da odbije izmenjenu optužnicu jer ne sadrži ništa novo, apelacioni tužilac ističe da je jedini uslov bio taj da se prvobitna optužnica iznese u strukturiranoj formi, uslov koji je ispunjen izmenjenom optužnicom. U svakom slučaju, Apelacioni sud je doneo odluku o prihvatljivosti ove izmenjene optužnice.

Apelacioni tužilac smatra da se, suprotno argumentu odbrane, Zakon o amnestiji ne primenjuje na krivična dela ometanja i napada na službena lica u vršenju službene dužnosti. Takva dela su amnestirana samo ako su "izvršena sa ciljem da se izvrši krivično delo poziva za otpor" u skladu sa članom 3 (1.1.13 podtačke 10. 11.) Zakona o amnestiji, što ovde nije bio slučaj.

Osim toga, zastarelost nije nastupila ni u slučaju oštećenja pokretne imovine, niti u slučaju ugrožavanja osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja.

Što se tiče navodnog izostavljanja 3 optužbe, apelacioni tužilac ističe da je Osnovni sud odlučivao o svim optužbama protiv **B. J.**

Ona, takođe, ističe da ne postoji raskorak između dispozitiva i obrazloženja, kako tvrdi odbrana. Osim toga, u presudi jeste utvrđen umišljaj optuženog.

Sud je pravilno odbio zahtev odbrane da se pozovu vojnici KFOR-a jer odbrana nije uspela da objasni relevantnost tih svedočenja.

Žalba odbrane koja se odnosi na odmeravanje kazne se treba odbaciti kao neprihvatljiva jer ne postoji nijedna reč o ovom pitanju u žalbi, stoga ona ne ispunjava uslove iz člana 382 (1), (1.2) i 376 ZKP.

Apelacioni tužilac predlaže Apelacionom sudu da u celosti odbaci žalbu kao neosnovanu.

NALAZI APELACIONOG VEĆA

A. Nadležnost veća Apelacionog suda

Stranke nisu uložile prigovore na sastav veća ili njegovu nadležnost. Shodno članu 472 (1) ZKP, veće je preispitalo svoju nadležnost.

Kao što je već pomenuto, Sudski savet Kosova je 23. marta 2015. godine potvrdio da je predmet "tekući". Sudska praksa na Kosovu ima uspostavljen tumačenje prema kojem bi se predmet koji je bio dodeljen većini sudija EULEX-a i dalje sudio sa većinom sudija EULEX-a tokom čitavog trajanja krivičnog postupka u bilo kojoj fazi ili bilo kojoj sudskoj instanci dok se ne donese pravosnažna sudska odluka. Ova

praksa je eksplicitno uključena u novi Zakon o izmenama i dopunama Zakona koji se odnosi na mandat Misije Evropske unije za vladavinu prava u Republici Kosovo (Zakon br 05 / L-103), član 3, koji sadrži istu formulaciju kao član 1, stav 2 Zakona o nadležnosti, odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu - Zakon br. 03 / L-053 - izmenjen i dopunjen Zakonom br. 04 / L-273, i koji glasi: *"Za potrebe ovog zakona, predmet iz stava 1 ovog člana, smatraće se kao tekući predmet tokom čitavog krivičnog postupka u bilo kojoj fazi ili bilo kojoj sudskoj instanci do donošenja pravosnažne sudske odluke, uključujući i preispitivanje na osnovu vanrednih pravnih lekova."*

Veće zaključuje da EULEX ima nadležnost nad predmetom i da je veće nadležno da odlučuje u dotičnom predmetu u čijem sastavu su dve EULEX sudije i jedan sudija Apelacionog suda Kosova.

B. Prihvatljivost žalbe

Presuda Osnovnog suda je objavljena 23. oktobra 2015. godine. Pisana presuda je uručena optuženom **B.J.** 1. februara 2016, a njegovom braniocu Faruku Korenici 29. januara 2016. godine. Žalba je uručena 8. februara 2016, u okviru petnaestodnevnog roka, računajući od dana kada je okrivljeni primio presudu u skladu sa članom 478 (4) ZKP. Žalba je takođe prihvatljiva jer je uložena od strane ovlašćenog lica, u skladu sa članom 380 (1) ZKP.

C. Nalazi o meritumu

Navodi i argumenti iz žalbe

1. Navod da je dispozitiv presude nerazumljiv, u velikoj meri kontradiktoran sam po sebi i kontradiktoran obrazloženju presude

Veće ne podržava ovaj navod. Presuda Osnovnog suda sadrži sve potrebne elemente propisane zakonom kako je predviđeno u članu 384 (1.12) u vezi sa članom 370 ZKP. Presuda pruža sveobuhvatan opis odlučujućih činjenica i zakonsko određenje počinjenih krivičnih dela, na osnovu kojih činjenica je izrečena kazna.

Ni u kom slučaju osporena presuda nije kontradiktorna sama po sebi. Osnovni sud je sproveo ispravnu procenu dokaza pojedinačno i prema svakom od okrivljenih i sud je sveobuhvatno objasnio tačno učešće optuženog **B. J.** u raznim krivičnim delima koja su predmet optužnice i presude. Ispravno zakonsko određenje krivičnih dela se zasniva na dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu. Stoga se ovaj žalbeni osnov odbija kao neosnovan.

2. Navod o kršenju člana 442 stav (4) ZKP pošto sud nije odbio izmenjenu optužnicu jer ne sadrži ništa novo u odnosu na prvobitnu optužnicu

Veće smatra da je tvrdnja odbrane u tom smislu neosnovana. Pozivajući se na član 442 stav (4) ZKP, predsednik sudskog veća je ispravno postupio u skladu sa gore navedenim članom kada je uputio tužioca da preformuliše optužnicu od 10. oktobra 2014, tj. da *“ispravno iznese optužbe”*. Prateći uputstva sudije, tužilac je 14. oktobra 2014. godine podneo strukturiranu i ispravljenu optužnicu koja sadrži tačke optužnice protiv svakog konkretnog optuženog *“i koje su opisane na transparentan način”* i *“predočene zajedno sa odgovarajućom pravnom kvalifikacijom”*, kako je i navedeno u osporenoj presudi. Stoga se zaključuje da predočena optužnica ispunjava uslove iz člana 241 ZKP.

Osim toga, Apelacioni sud je detaljno razmatrao prihvatljivost optužnice 2. i 3. aprila 2015. godine u svojoj odluci PN 79/15. Stoga će veću biti dovoljni nalazi iz ovog rešenja.

3. Navod da se osoblje EULEX-a ne može smatrati “pridruženim osobljem”

Veće odbacuje ovaj navod. Kao što je ispravno istaknuto u presudi i u predlogu apelacionog tužioca, tačan termin koji označava osoblje UN i 'pridruženo osoblje' je jasno objašnjen u članu 142 KZK.

Rezolucija 1244 Saveta bezbednosti UN, u članu 5 *“odlučuje o raspoređivanju civilnog i bezbednosnog prisustva na Kosovu, pod pokroviteljstvom UN, sa odgovarajućom opremom i osobljem, kako se to traži”*.

EULEX je uspostavljen Zajedničkom akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja je odobrena 4. februara 2008. godine, dok je konačna odluka doneta 16. februara 2008. godine. Ona glasi:

“[...] Od generalnog sekretara/visokog predstavnika (GS/VR) je zatraženo je da pripremi misiju u razgovoru sa nadležnim organima na Kosovu i Ujedinjenim nacijama. [...] U tom smislu, generalni sekretar Ujedinjenih nacija je izjavio da UN, uz podršku relevantne stabilnosti. [...] Generalni sekretar Ujedinjenih nacija je takođe istakao spremnost EU da vrši pojačanu ulogu na Kosovu, kako je navedeno u zaključcima Evropskog saveta u Briselu 14. decembra”.

Prema tome, nema nikakve sumnje da osoblje EULEX-a ispunjava uslove iz člana 142 stav (6) 2) KZK i stoga se ono treba smatrati pridruženim osobljem kao što je ispravno ocenilo sudsko veće.

4. Navod o kršenju člana 385 stav (1) tačka 1.3 KZK jer krivična dela iz člana 316 i 317 (ometanje službenih lica u vršenju službenih dužnosti i napad na službena lica koja vrše službene dužnosti) potpadaju pod Zakon o amnestiji br. 04 /L-209 od 11/07/2013.

Veće konstatuje da se Zakon o amnestiji 04/L-2009 od 11. jula 2013. odnosi na krivična dela izvršena pre 20. juna 2013. godine (član 2 Zakona br.04/L-209) što je ovde slučaj, međutim, zakonom je amnestija ograničena na počiniocima krivičnih dela navedenih u članu 3 zakona i samo u skladu sa uslovima iz člana 3 istog zakona. Član 3 (1.2.8) pruža amnestiju za krivično delo poziva na otpor (član 319 KZK), kada je izvršenje dela za ishod imalo drugo krivično delo i isti član dalje navodi neka druga krivična dela čiji su počinioci amnestirani samo ako su krivična dela izvršena u svrhu izvršenja krivičnog dela poziva na otpor. Krivična dela predviđena članovima 316 i 317 KZK su navedena u ovom članu pod (1.2.8.7 i 1.2.8.8.), dakle, ona su amnestirana samo ako su izvršena u cilju izvršenja krivičnog dela *poziva na otpor*, što ovde nije slučaj.

U vezi sa pozivom na otpor, član 319 KZK predviđa:

‘Ko god podstiče druge da spreče, upotrebom sile ili ozbiljnom pretnjom, izvršenje zakonitih odluka ili mera koje donese nadležni organ ili službeno lice u vršenju službene dužnosti biće kažnjen zatvorom u trajanju ne dužem od tri godine.’

Ogovarajući član 411 KZRK glasi:

1. Svako lice koje poziva druga lica da se odupru ili da ne poslušaju zakonitu naredbu ili meru koju je izdao ovlašćeni organ ili zvaničnik, kazniće se kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine.

2. Ukoliko delo iz stava 1. ovog člana izazove značajno otežavanje ili onemogućavanje sprovođenja zakonite odluke, mere ili zvaničnog čina, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do pet (5) godina.

Usled nedostatka komentara starog Krivičnog zakona Kosova, veće Apelacionog suda upućuje na komentar novog Krivičnog zakonika u vezi sa značenjem **poziv na otpor**.

Iako kazna nije ista, elementi krivičnog dela *poziva na otpor* ostaju isti:

- a) Osnovni element je poziv upućen drugima da se nasilno odupiru zakonitoj odluci i meri nadležnog organa ili službenog lica u vršenju službene dužnosti.
- b) Radnja pozivanja. Poziv na otpor upućen drugima treba da izazove odluku drugih da se odupru zakonitim odlukama i merama nadležnog organa ili službenog lica u vršenju službene dužnosti.
- c) Otpor treba da bude protiv zakonite odluke i mere. Obično su poziv na otpor koristi kako bi se ometale mere uvoza, zabrane kretanja u pojedinim mestima.

d) Ovo krivično delo je izvršeno samo sa namerom koji obuhvata saznanje da njegov poziv upućen drugima predstavlja poziv na otpor. Akter ovog krivičnog dela može biti svako.

Nema nikakvih dokaza koji bi pokazali da je **B.J.** na bilo koji način inicirao neredu ili da je izazvao odluku drugih ili da je pozivao druge na otpor. Takav činjenični opis se nije nalazio u optužnici, a on takođe nije optužen u vezi sa takvim aktivnostima. Stoga, veće odbacuje ovaj navod žalbe kao neosnovan.

5. Navod da se presuda Osnovnog suda u Mitrovici zasniva na fotografijama koje su sačinili policajci EULEX-a bez dozvole suda i da ne treba da se policijski izveštaji smatraju za dokaze

Kao što je već utvrdio prvostepeni sud, inkriminišuće radnje napada su bile usmerene na konvoj Specijalne policijske jedinice EULEX-a. Policajci EULEX-a u tom konvoju su imali zadatak da budu prisutni na graničnom prelazu 31. Zbog činjenice da se napad dogodio protiv policajaca koji su takođe bili svedoci izvršenja krivičnog dela, oni su imali dužnost da postupe na način kada su policajci svedoci izvršenja bilo kog krivičnog dela. Kao što je apelacioni tužilac ispravno ukazao u svom predlogu, član 70 (2) ZKP daje pravo policiji da istraži krivična dela i da preduzme sve neophodne korake radi prikupljanja što je moguće više dokaza krivičnog dela i informacija korisnih za krivični postupak. Upravo su takve radnje preduzeli policajci EULEX-a time što su sačinili fotografije mesta zločina koje su prihvatljive na sudu.

Što se tiče navoda branioca da policijski izveštaj nije trebalo da se smatra za dokaz u skladu sa odredbama ZKP, veće konstatuje da prvostepeni sud nije za dokaze smatrao izjave svedoka koje su uključene u izveštaj. Prema pravilima uzimanja dokaza, svedoci moraju da se direktno saslušaju o činjenicama kojima su bili svedoci, međutim policijski izveštaj je dokumentovani dokaz o okolnostima krivičnog predmeta i kao takav se može koristiti tokom ispitivanja svedoka kao što je ispravno ocenio predsednik sudskog veća na ročištu na glavnom pretresu od 27. jula 2015. godine, što je dokumentovano u zapisniku sa tog ročišta. Veće dolazi do zaključka da se presuda zasniva samo na dokazima koji su izvedeni tokom glavnog pretresa. Izveštaj je upotrebljen u skladu sa odredbama ZKP, samo za potrebe ispitivanja verodostojnosti iskaza svedoka. Veće, stoga, odbacuje ovaj navod.

6. Osnovni sud je odbio predlog odbrane da se vojnici KFOR-a pozovu i ispituju na okolnost da li je **B. J.** naneo štetu bilo kom vozilu EULEX-a

Veće konstatuje da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbio zahtev odbrane da se ispituju vojnici KFOR-a. Naime, na ročištu na glavnom pretresu od 8. septembra 2015, branilac je usmeno zatražio da se pozovu vojnici KFOR-a ali nije naveo zbog čega je to značajno za ovaj predmet. Iako je od predsednika veća dobio uputstva da predoči pisani zahtev, branilac nije postupio u skladu sa tim.

Glavni pretres je nastavljen drugim ročištima bez primedaba od strane branioca po ovom pitanju. S obzirom da branilac nije pružio nikakav konkretan razlog da se određeni dokaz dovede u vezu sa određenom činjenicom, veće smatra da je opravdano to što je prvostepeni sud odbio zahtev. Veće je smatralo da nije neophodno da se zakaže novo ročište kako bi se uzeo ovaj novi dokaz jer, u svakom slučaju, optužba za oštećenje pokretne imovine treba da bude odbijena zbog apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja.

7. Navod da identifikacija okrivljenog sprovedena u sudu nije u skladu sa principima utvrđenim u ZKP

Poznato je da su iskazi svedoka često netačni i nesigurni, jer se oni zasnivaju na subjektivnoj percepciji koja je podložna različitim promenama izazvanim greškama, samoobmanom ili sugestijom. Međutim, ništa od ovoga se ne može primeniti na dati slučaj. Optuženog **B.J.** je identifikovao svedok Simon Siegel/policajac EULEX-a koji je bio jedan od policajaca u konvoju EULEX-a kada je isti bio napadnut od strane optuženog i drugih. Svedok nije samo bacio pogled na optuženog **B. J.**, već je imao priliku da ga jako dobro vidi na delu mnogo duže nego samo na trenutak, pa čak i da ga uslika.

Na glavnom pretresu, dana 4. septembra 2015. godine, svedok Simon Siegel/policajac EULEX-a je svedočio i identifikovao optuženog **B.J.**, jasno opisavši njegovu odeću i njegove postupke. Identifikacija je sprovedena putem fotografija kojima se usprotivio branilac optuženog **B.J.**

S obzirom na to da se svedok nije susreo sa optuženim pre ili posle incidenta, logično je da je morao da se pozove na fotografiju kako bi 'osvežio' pamćenje. Osim toga, identifikacija na osnovu fotografija je dozvoljena prema odredbama ZKP. Član 120 ZKP priznaje tzv. "*posrednu identifikaciju na osnovu fotografije*". S obzirom na to da ne postoji posebna odredba u ZKP kojom se zabranjuje ovakva identifikacija u sudnici, veće tvrdi da je identifikacija sprovedena bez kršenja prava optuženog na pravično suđenje. Odbrani su tokom glavnog pretresa pružene sve mogućnosti za ulaganje prigovora.

Veće Apelacionog suda navodi da se opšti princip ocene dokaza treba oslanjati na direktno i neposredno ispitivanje dokaza od strane sudskog veća. Ispitivanje dokumenata i drugih materijalnih dokaza je generalno preciznije na suđenju jer ti dokazi često moraju biti podržani i u skladu sa ostalim dokazima, a takođe i predmet usmenih objašnjenja svedoka ili stranaka.

S obzirom na gore navedeno, veće ne nalaze pravne razloge da smatra da je identifikacija optuženog sa fotografije neprihvatljiva i u suprotnosti sa odredbama ZKP.

8. Navod da je za krivično delo oštećenja pokretne imovine iz člana 260 stav (1) i krivično delo ugrožavanja osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja iz člana 142 stav (3) KZK nastupila zastarelost gonjenja u skladu sa članom 90 stav (1) 6) u vezi sa članom 91 stav (6) KZK

Apelacioni sud se slaže sa stavom odbrane o zastarelosti u vezi sa krivičnim delom oštećenja pokretne imovine iz člana 260 (1) KZK. Shodno članu 91 KZK, rok zastarelosti krivičnog gonjenja počinje od dana kada je izvršeno krivično delo. Krivično delo se desilo 3. aprila 2012. godine. Kazna za ovo krivično delo je do šest meseci zatvora. Stoga, u skladu sa članom 90 stav (1) 6) KZK, rok zastarelosti za ovo krivično delo je dve godine. Tačno je da svaka radnja koja je preduzeta u cilju krivičnog gonjenja prekida rok zastarelosti, ali zakon propisuje apsolutnu zabranu krivičnog gonjenja, što znači da bez obzira na postupke vlasti, krivično gonjenje je zabranjeno nakon tog perioda: član 91 stav (6) KZK predviđa da je "*krivično gonjenje zabranjeno u svakom slučaju kada protekne dvostruki period zastarevanja (apsolutna zabrana krivičnog gonjenja)*".

Pošto je krivično delo izvršeno 3. aprila 2012. godine, apsolutna zabrana krivičnog gonjenja je nastupila 3. aprila 2016. godine, pre nego što je Apelacioni sud primio zahtev apelacionog tužioca dana 18. aprila 2016.

Prema tome, apsolutno zastarevanje krivičnog gonjenja okrivljenog **B. J.** u odnosu na optužbu za oštećenje pokretne imovine iz člana 260 stav (1) KZK je nastupilo pre datuma kada je apelaciono veće održalo većanje u ovom predmetu.

Veće smatra neodrživom tvrdnju branioca da je za krivično delo ugrožavanja osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja iz člana 142 stav (3) KZK nastupila zastarelost. Stav (3) ovog člana propisuje kaznu zatvora od jedne do deset godina. U skladu sa članom 90 stav (1) 3) KZK, rok zastarelosti za ovo krivično delo je deset godina.

S obzirom na to da je 3. april 2012. datum kada je izvršeno ovo krivično delo, zabrana krivičnog gonjenja ne ispunjava uslove vezane za rok čak i relativne zabrane krivičnog gonjenja u skladu sa članom 90 stav (1) 6) KZK. Stoga, veće odbacuju ovu tvrdnju.

9. Branilac tvrdi da u osporenoj presudi nedostaju još 3 dispozitiva

Navod odbrane u vezi sa ovim pitanjem nije jasan. Branilac ne iznosi nikakve argumente u prilog ovoj tvrdnji. Optuženi Boban Janićijević je optužen za krivična dela opisana u optužnici i oglašen je krivim za četiri krivična dela razdvojena u 8 tačaka. U presudi je takođe jasno objašnjeno da nije utvrđeno krivično delo učestvovanja u masi koja vrši krivično delo. U optužnici ne postoji činjenični opis koji ne bi bio obuhvaćen presudom. Veće Apelacionog suda odbacuje ovaj navod.

10. Pitanja razmotrena po službenoj dužnosti

Veće se ne slaže sa rešenjem prvostepenog suda po kome su radnje optuženog **B. J.** podeljene u dva seta krivičnih dela, odnosno kada je pojedinačno delovao u xxx oko 11:00 sati dana 3. aprila 2012. i zasebno u saizvršilaštvu sa drugim optuženima u blizini xxx oko 10 minuta kasnije, oko 11:10-12:05 sati.

Prvostepeno veće je ispravno utvrdilo da postoji dovoljno dokaza da se van razumne sumnje dokaže da je optuženi **B. J.** u sticaju izvršio krivična dela ugrožavanja osoblja Ujedinjenih nacija i pridruženog osoblja, ometanja službenih lica u vršenju službenih dužnosti i napada na službena lica koja vrše službene dužnosti. Međutim, veće Apelacionog suda nalazi da, umesto dve odvojene optužbe za svako krivično delo, svako od pomenutih krivičnih dela je izvršeno u produženju, delimično u saizvršilaštvu.

Produženje krivičnih radnji optuženog **B. J.** potiče iz istog događaja koji se razvio sa početnog mesta, odnosno iz blizine sela xxx, do obližnje lokacije, tj. Xxx. Krivična dela su počinili isti optuženi, protiv istih oštećenih/zaštićenog interesa u kratkom vremenskom periodu. Veće konstatuje da, za razliku od novog KZRK, KZK - koji je bio na snazi kada su dela izvršena i koji je ispravno primenjen od strane prvostepenog suda - ne sadrži zakonsku odredbu o tome kada će se smatrati da su krivična dela izvršena u produženju. Međutim, pravna teorija i sudska praksa su primenili ovo rešenje koje je povoljnije po okrivljenog još u vreme kada je KZK je bio na snazi, kao i prema starom jugoslovenskom Krivičnom zakoniku (KZSFRJ). U datom slučaju su ispunjeni uslovi da se smatra da nije došlo do dva zasebna krivična dela već do samo jednog produženog krivičnog dela. Optuženi je izvršio upravo ista krivična dela na obe lokacije u kratkom vremenskom periodu protiv istog oštećenog/zaštićenog interesa. S obzirom na to, veće nalazi da bi se ta krivična dela trebalo smatrati krivičnim delima u realnom fiktivnom sticaju, izvršena u produženju i delimično u saučesništvu, kao što je navedeno u dispozitivu.

Zbog navedenih promena, veće je stavilo po strani prvi set pojedinačnih kazni izrečenih ponaosob za krivična dela počinjena u xxx kao i izrečene novčane kazne zbog apsolutne zastarelosti krivičnog dela za koje su izrečene novčane kazne. Istovremeno, veće je utvrdilo da su izrečene pojedinačne kazne iz drugog seta kazni za dela izvršena u blizini xxx, kao i jedinstvena kazna (bez novčane kazne), koje je izrekao prvostepeni sud, u granicama utvrđenim zakonom, da odražavaju olakšavajuće i otežavajuće okolnosti u predmetu i da ispunjavaju dvostruku svrhu kažnjavanja iz člana 34 KZK i u skladu sa članom 71 KZK o kažnjavanju krivičnih dela u sticaju.

11. Ostala pitanja

Veće je odbacilo optužbu za oštećenje pokretne imovine zbog apsolutne zastarelosti. Mora se imati u vidu da, u skladu sa principom *beneficium cohaesionis* iskazanim u članu 419 KZK, veće bi trebalo da odbaci istu optužbu i protiv optuženog S. S. Međutim, veće konstatuje da je presuda P.br. 122/2014 od 23. oktobra 2015 postala pravosnažna u slučaju S. S. 15 dana nakon što je on primio presudu 1. februara 2016, a apsolutna zabrana krivičnog gonjenja je nastupila tek 3. aprila 2016. godine, što znači nakon što je presuda postala pravosnažna u slučaju optuženog Sovrlića. Zbog toga, pošto je obavezano okolnostima u predmetu, veće neće odlučivati o ovom pitanju u odnosu na optuženog S. S.

Kao što je već rečeno, shodno članu 401 ZKP i članu 403 ZKP, Apelacioni sud je odlučio kao u dispozitivu.

Presuda je sačinjena na engleskom jeziku.

predsednik veća i sudija izvestilac

Hajnalka Veronika Karpati, sudija EULEX-a

članovi veća

Radostin Petrov, sudija EULEX-a

Abdullah Ahmeti, sudija Apelacionog suda Kosova

zapisničar

Vjollca Gërxhaliu-Kroçi, pravni savetnik EULEX-a

APELACIONI SUD KOSOVA

PAKR br. 161/15

15. septembar 2016.